Nr. 7—8 LIPIEC—SIERPIEŃ 1931 ROK V

ŚWIAT SZACHOWY

ORGAN POLSKIEGO ZWIĄZKU SZACHOWEGO

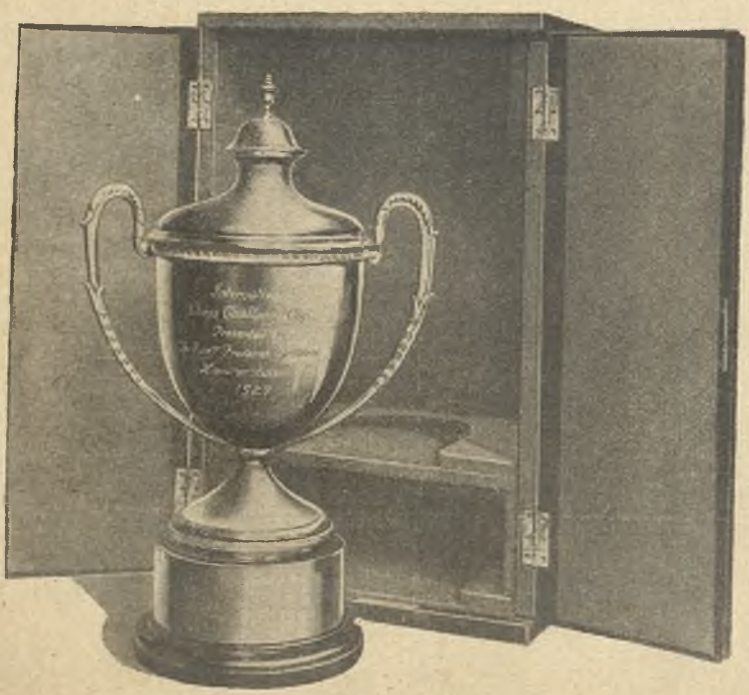
Redaktor D. PRZEPIÓRKA

Redakcja i Administracja: Warszawa, Wierzbowa 8, w lokalu Warszawskiego Tow. Zwolenników Gry Szachowej, tel. 682-13.

Prenumerata kwart. 3 zł. półrocz. 6 zł. rocz. 12 zł. zagr. 14 zł.

Numer pojedynczy 1 zł. 20 gr. Konto Czekowe P. K. O. 16.551

Redakcja czynna w środy i soboty od godz. 7 do 10 wiecz.

Puhar Hamiltona-Russella.

VIII Kongres Fide w Pradze.

Ósmy Kongres Fide, oraz mistrzostwa drużynowe o puhar Hamiltona-Russela, należały do najciekawszych bezwzględnie imprez tegorocznych, tembardziej, że w roku bieżącym brak było poważniejszych turniejów. Natomiast współudział wielkich mistrzów w Olimpjadzie podniósł wydatnie poziom gry; dość wymienić takie nazwiska, jak Alechin, Bogolubow, Rubinstein, Tartakower, Spielmann, Grünfeld, Vidmar, Kosticz, Marshall, aby mieć obraz zawodów. Wprawdzie gra dwa razy dziennie i tempo 20 posunięć na godzinę działało ujemnie na jakość gry, jednakże biorąc rzecz sumarycznie poziom gry i konkurencja była silniejsza niż w Hamburgu. Kongres urządzony był staraniem Czeskosłowackiego Związku Szachowego, z racji jubileuszu 25-lecia.

Turniej rozpoczął się w wielkiej sali „U Nowaku", tam też odbywały się wszelkie posiedzenia związane z kongresem. Z powodu tego, iż ze zgłoszonych drużyn nie przybyły: Belgja, Estonja i Finlandja turniej odbywał się normalnie, bez podziału na grupy.

Wylosowano drużyny w następującej kolejności:

1. Niemcy (Bogolubow, Ahues, Wagner, Richter, Helling).
2. Szwajcarja (Johner, Nägeli, Zimmermann, Rivier, Michel).
3. Hiszpanja (Golmayo, Vilardebo, Soler, Marin, Sans).
4. Rumunja (Erdelyi, Balogh, Baratz, Gudju, Wechsler).
5. Polska (Rubinstein, Tartakower, Przepiórka, Makarczy Frydman).
6. Danja (Andersen, Cruusberg, Ruben, Lie, Larsen).
7. Łotwa (Mattison, Apscheneek, Petrow, Feigin, Hasenfuss).
8. Węgry (Steiner A., Steiner L., Vajda, Havasi, Sterk).
9. Czechosłowacja (Flohr, Gilg, Rejfir, Opocensky, Skalicka).
10. Francja (Alechin, Gromer, Kahn, Betbeder, Duchamp).
11. Austrja (Grünfeld, Spielmann, Kmoch, Becker, Lokvenc).
12. Szwecja (Stahlberg, Stoltz, Berndtsson, Lundin).
13. Jugosławja (Vidmar, Asztalos, Kosticz, Pirc, König).
14. Litwa (Mikenas, Scheinbergas, Vistaneckis, Abramavicius, Lutzkis).
15. Stany Zjednoczone (Kashdan, Marshall, Dake, Horowitz, H. Steiner).
16. Norwegja (Christoffersen, Hanssen, Halvorsen, Hovind, Gulbrandsen).

17. Anglja (Sułtan Khan, Yates, Thomas, Winter, Wahltuch).
18. Włochy (Rosselli, Monticelli, Romi, Hellmann).
19. Holandja (Weenink, Noteboom, Van den Bosch, Addicks, Doesbourgh)

Szwecja i Włochy nie miały rezerwy.

Wynik turnieju należy uznać za niespodziankę; jeszcze przed rozpoczęciem turnieju, za głównych faworytów uznawano: Austrję, Jugosławję, Niemcy i Polskę, gdyż te drużyny legitymowały się świetnym składem, tymczasem do grupy faworytów doszły inne drużyny, które uważano wprawdzie za silne, ale które zdaniem znawców powinny były znaleźć się na dalszych miejscach; są to: Stany Zjednoczone, Czechosłowacja, Łotwa i Szwecja.

Zwycięzcą wyszły Stany Zjednoczone (48 p.) zupełnie niespodziewanie, ale raczej zasłużenie: drużyna ta miała w zupełności kwalifikacje na zdobycie puharu. W dwu poprzednich olimjadach znalazła się na nagrodzonem miejscu, w Hadze na drugim, w Hamburgu na szóstem. Można tu wprawdzie mówić o dużem szczęściu, jednakże sportowo wytrzymała ona cały turniej świetnie, wyrabiając lwią część punktów na drużynach słabszych z któremi wygrywała wysoko. Ostatecznie o puharze zadecydowała raczej partja, niż cały turniej.

Na drugiem miejscu znalazła się Polska (47 p.) co przy tak silnym składzie należy uważać za sukces, jakkolwiek ½ punktu więcej w walce z U. S. A. wygrywało puhar; jednak dzięki niedopatrzeniu Przepiórka przegrał remisową pozycję z Horowitzem, a Makarczyk napróżno starał się zrealizować przewagę piona w szansownej, końcówce. Pomimo pewnych niedociągnięć należy wynik naszej drużyny uznać za sprawiedliwy. Drugą niespodzianką było trzecie miejsce gospodarzy (46 p.) drużyna czechosłowacka grała bardzo równo i ambitnie, przegrywając tylko 3 mecze z czołowemi drużynami: z U. S. A., Polską i Niemcami; zresztą gra na własnym gruncie dopomogła do wielkiego, ale zupełnie zasłużonego sukcesu.

Czwartą nagrodę zdobyła trzecia słowiańska drużyna Jugosławja (46 p.), stwierdzając tem samem supremację słowian w szachach, dysponując bardzo silnym składem mimo drobnych niepowodzeń wyszła na wysokie miejsce, przegrywając również trzy mecze: z Czechosłowacją, Niemcami i Łotwą.

Dalsze miejsce przypadło wyborowemu towarzystwu, o ½ punktu za Jugosławją znalazły się trzy drużyny: Niemcy, Łotwa i Szwecja, przyczem piątą nagrodę otrzymały Niemcy, mając lepszy ogólny rezultat, niż pozostali konkurenci. Właściwie piąte miejsce nie jest sukcesem; po szeregu zwycięstw, które zdawało się, że przyniosą pierwszą nagrodę, nastąpiło załamanie się i katastrofalna klęska z Anglją; z ostatnich 12 partji zdobyli tylko 6 punktów.

Natomiast prawdziwą rewelacją byli Łotysze.

Dlatego należy uznać ich miejsce nietylko za sprawiedliwe, ale i zasłużone. To samo można powiedzieć o Szwecji, która po słabym starcie zaimponowała naprawdę rekordowym finishem.

Zawiodła natomiast Austrja, która mając niezwykle silny zespół umieściła się dopiero na ósmym miejscu. O punkt za nią widzimy bardzo równo grającą drużynę angielską, która zamyka serję najlepszych drużyn w Pradze.

W porównaniu z Hamburgiem zdecydowanie zawiodły Wegry, oraz Danja, która umieściła się na szarym końcu.

W turnieju pań zwyciężyła oczywiście Miss Menchik, wygrywając wszystkie ośm partji, na drugiem miejscu Kalmar Wolfowa 4 p. dalsze miejsca zajęły: Stevenson 3½ Beeskow 2½ i Henschel 2 p.

W turnieju głównym tytuł mistrzowski zdobył Dr. S. Kohn, dzieląc pierwszą nagrodę wraz z Hansem Müllerem po 10 p. Na dalszych miejscach znaleźli się: Foltys i Fazekas 8 p. Rohaczek 7, Cross (ślepy gracz angielski) Pelikan, Pitschak i Wiesel 6½, Thelen i Hussong 6 p., Chodera 4 p., Filipic 3½ i Mikulka 2½.

W turnieju narodowym zwyciężył Zobel 7½ przed May'em i Walterem 6½ p.

Z kongresu Fide są następujące szczegóły do zanotowania Estonja została przyjęta na członka. Na projekt Nicolet'a (Szwajcarja) postanowiono stworzyć fundusz pomocy dla mistrzów międzynarodowych. Na propozycję Polski ustanowiono komisję kwalifikującą kandydatów ubiegających się o tytuł mistrza. Komisję wybrano w składzie: Alechin, Vidmar, Przepiórka, Collijn, Oskam. Także i sprawa tytułu mistrza świata będzie rozważana. Na propozycję Tartakowera postanowiono, że partje turnieju narodów powinny być przerwane dopiero po 5 godzinach gry, przy namyśle po 2½ godziny dla każdego zawodnika. Przyjęto projekt Miss Menchik, by do liczby 12 zawodniczek można było przyjmować nawet kilka przedstawicielek jednego kraju.

Następny kongres odbędzie się w roku 1933 w Chicago.

Turniej narodów w Pradze.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	
1. U. S. A. .	—	2	3½	1½	2	1½	2½	1½	2½	2½	2½	2	3	3	3½	3½	4	4	3	48 p.
2. Polska . .	2	—	2½	2	3	1½	2	2	1½	3½	2½	2	3	3½	3	4	2½	4	2½	47 p.
3. Czechosłow.	½	1½	—	2½	1½	2½	2	2½	1½	3	2½	3	2½	2½	3½	3½	4	3½	4	46½ p.
4. Jugosławja	2½	2	1½	—	1	1½	2	2½	3½	2½	1½	2½	2½	3½	3	3	3½	3½	4	46 p.
5. Niemcy . .	2	1	2½	3	—	2½	2	1½	½	2½	2½	3	2½	3	3	3	4	3½	3½	45½ p.
6. Łotwa . .	2½	2½	1½	2½	1½	—	2	2½	1½	1	3	2½	3	3	2½	2½	4	3½	4	45½ p.
7. Szwecja .	1½	2	2	2	2	2	—	1	2	2½	3	4	3	2	3½	3	3½	3	3½	45½ p.
8. Austrja . .	2½	2	1½	1½	2½	1½	3	—	2½	1½	2½	2½	3	2½	4	3½	3	2½	3	45 p.
9. Anglja . .	1½	2½	2½	½	3½	2½	2	1½	—	2½	2½	3	1½	1½	3	3	3½	3½	3½	44 p.
10. Węgry . .	1½	½	1	1½	1½	3	1½	2½	1½	—	1½	3	2	3	3	2½	3½	3½	3	39½ p.
11. Holandja .	1½	1½	1½	2½	1½	1	1	1½	1½	2½	—	0	3½	2	2	2½	3	2	4	35 p.
12. Szwajcarja	2	2	1	1½	1	1½	0	1½	1	1	4	—	3	2½	1	2½	2½	3	3	34 p.
13. Litwa . .	1	1	1½	1½	1½	1	1	1	2½	2	½	1	—	2	1	3	3	3	3	30½ p.
14. Francja . .	1	½	1½	½	1	1	2	1½	2½	1	2	1½	2	—	1½	1½	3	3	2½	29½ p.
15. Rumunja .	½	1	½	1	1	1½	½	0	1	1	2	3	3	2½	—	3	1½	2	3	28 p.
16. Włochy . .	½	0	½	1	1	1½	1	½	1	1½	1½	1½	1	2½	1	—	2½	3½	2	24 p.
17. Danja . .	0	1½	0	½	0	0	½	1	½	½	1	1½	1	1	2½	1½	—	3½	3	19½ p.
18. Norwegja .	0	0	½	½	½	½	1	1½	½	½	2	1	1	1	2	½	½	—	2	15½ p.
19. Hiszpanja .	1	1½	0	0	½	0	½	1	½	1	0	1	1	1½	1	2	1	2	—	15½ p.

Tabela postępowa turnieju narodów.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	
1. Niemcy . .	—	3	6½	9½	10½	14½	17	19½	22	25	26½	28½	31½	34	36	39½	40	43	45½	V.
2. Szwajcarja.	**4**	5	—	8	9	11	13½	15	16	17	19½	21	21	22½	25½	27½	30½	31½	34	
3. Hiszpanja .	2	2	2½	3½	—	4½	6	7	7	8	8	9½	10½	11	11	12	13	15	15½	
4. Rumunja .	1	4	6	7	10	13	—	14	15½	17	18	18½	21	21	21½	22½	25½	26	28	
5. Polska . .	**4**	**5½**	**9½**	**12**	15	**17**	**19½**	**22½**	—	25	26½	30	32½	**36**	38	40	42	45	47	II.
6. Danja . .	0	3½	4	5½	6½	6½	9	11	13½	15	—	15	15½	15½	16½	17½	18	18½	19½	
7. Łotwa . .	3	**5½**	9	10½	13	16	17½	20	**24**	**26½**	**29**	**33**	—	34	35½	38½	41	43	45½	
8. Węgry . .	1½	3½	5	8½	10	12½	14	15½	18½	21½	24½	25	28½	31½	—	32½	35½	38	39½	
9. Czechosłow.	2	4½	7	7½	11	12½	16	18½	20	23	27	30½	32	**36**	**38½**	**41½**	—	44	46½	III
10. Francja . .	1½	3½	4	6	7	10	12½	14	16	17	18½	21	22½	23	26	27	28	29½	—	
11. Austrja . .	2½	—	5½	7	10	12½	15	17½	21	23½	26	28½	31½	35½	37½	40½	42	43½	45	
12. Szwecja . .	2	4	5	—	7	10	11½	14½	16½	19½	22½	24½	28½	32	35½	37½	41	43	45½	
13. Jugosławja	2½	4	7½	10	12	—	14½	17	20½	24	27	28½	29½	32	36	39	41	44½	46	IV.
14. Litwa . .	1	3	4½	6½	7½	8½	10	—	11	14	16½	19½	20	21½	22½	25½	26½	27½	30½	
15. U. S. A. .	**4**	**5½**	8	11½	14½	16	18½	20	23	—	27	29½	**33**	35½	37½	39½	**42½**	**46**	**48**	I.
16. Norwegja .	0	½	1	1½	2	3	4½	5½	6	7	7	—	7½	8	10	10½	11½	13½	15½	
17. Anglja . .	3	**5½**	9	11½	14	16½	18	19½	21½	22	23½	25	28½	—	31½	34	37½	40½	44	
18. Włochy . .	2	3	3	5½	7	8½	9	11½	12	13	14	15	15½	19	20	—	21½	22½	24	
19. Holandja .	0	4	6	7½	10½	11½	14	15½	17½	19	20	22½	26	27½	29½	31	33½	—	35	

Tabela wyników polskich graczy.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	S-a
1. Rubinstein	1	0	1	½	1	0	½	½	—	—	0	1	½	—	½	½	½	1	1	9½ p. 59.4%
2. Tartakower	1	1	1	½	1	1	1	1	—	½	½	1	1	½	½	½	0	1	½	13½ p. 75%
3. Przepiórka	1	0	1	—	½	½	1	½	—	1	½	½	½	1	0	1	½	½	0	10 p. 58.8%
4 Makarczyk	1	—	1	½	½	—	—	1	—	½	½	1	½	1	—	0	—	—	½	8 p. 66.7%
5 Frydman	—	½	-	1	—	½	0	—	—	½	—	—	—	1	1	—	1	½	—	6 p. 66.7%

1. STANY ZJEDNOCZONE 48 p.

Kashdan	+ 8	— 1	= 8	70,6%
Marshall	7	3	6	62,5
Dake	5	2	7	60,7
Horowitz	6	1	6	69,2
Steiner H.	7	2	3	70,8

2. POLSKA 47 p.

Rubinstein	+ 6	— 3	= 7	59,4%
Tartakower	10	1	7	75
Przepiórka	6	3	8	58,8
Makarczyk	5	1	6	66,7
Frydman	4	1	4	66,7

3. CZECHOSŁOWACJA 46½ p.

Flohr	+ 8	— 4	= 6	61,1%
Gilg	2	3	6	45,5
Rejfir	7	1	8	68,8
Opocensky	7	2	4	69,2
Skalicka	9	2	3	75

4. JUGOSŁAWJA 46 p.

Vidmar	+ 5	— 4	= 7	53,1%
Asztalos	7	3	6	62,5
Kosticz	5	2	8	60
Pirc	10	2	5	73,5
König	5	1	2	75

5. NIEMCY 45½ p.

Bogolubow	+ 9	— 1	= 7	73,5%
Ahues	3	2	8	53,8
Wagner	4	1	9	60,7
Richter	7	1	7	70
Helling	4	3	6	53,8

6. ŁOTWA 45½ p.

Mattison	+ 3	— 3	= 8	50%
Apscheneek	8	3	5	65,6
Petrow	9	2	5	71,9
Feigin	8	5	2	60
Hasenfuss	7	3	1	68,2

7. SZWECJA 45 p.

Stahlberg	+ 7	— 2	= 9	63,9%
Stoltz	10	1	7	75
Berndtsson	5	5	8	50
Lundin	8	3	7	63,9

8. AUSTRJA 45½ p.

Grünfeld	+ 5	— 2	= 8	60%
Spielmann	5	1	10	62,5
Kmoch	4	1	10	60
Becker	10	3	1	75
Lokvenc	5	4	3	54 2

9. ANGLJA 44 p.

Sultan Khan	+ 8	— 2	= 7	67,1
Yates	6	5	7	25,6%

Thomas	8	1	9	69,5
Winter	5	2	10	58,8
Wahltuch	0	1	1	25

10. WĘGRY 39½ p.

Steiner A.	+ 5	— 7	= 3	43,3%
Steiner L.	10	3	4	70,6
Vajda	4	4	7	50
Havasi	7	4	3	60,7
Sterk	4	5	2	45,5

11. HOLANDJA 35 p.

Weenink	+ 2	— 9	= 6	29,4%
Noteboom	5	3	9	55,9%
Van den Bosch	9	5	3	61,8
Addicks	8	4	4	62,5
Van Doesbourgh	0	5	0	0

12. SZWAJCARJA 34 p.

Johner H.	+ 4	— 7	= 4	40 %
Nägeli	4	8	3	36,7
Zimmermann	6	4	4	57,1
Rivier	3	4	6	46,2
Michell	5	3	7	56,7

13. LITWA 30½ p.

Mikenas	+ 7	— 5	= 6	55.6%
Scheinbergas	3	7	4	35,7
Vistaneckis	2	8	4	28,6
Abramavicius	3	7	1	31,8
Lutzkis	5	4	6	53,3

14. FRANCJA 29½ p.

Alechin	+ 10	— 1	= 7	75 %
Gromer	3	9	4	31,2
Kahn	1	7	5	26,9
Betbeder	2	8	6	31,2
Duchamp	1	5	3	27,8

15. RUMUNJA 28 p.

Erdelyi	+ 4	—10	= 2	31,2%
Balogh	3	7	5	36,7
Baratz	7	3	7	61,8
Gudju	3	8	2	30,8
Wechsler	2	7	2	27,3

16. WŁOCHY 24 p.

Rosselli	+ 2	— 8	= 8	33,3%
Monticelli	5	7	6	44,4
Romi	5	10	3	36,1
Hellmann	2	13	3	19,5

17. DANJA 19½ p.

Andersen	+ 4	— 8	= 4	37,5
Cruusberg	1	11	3	16,7
Ruben	3	7	4	35,7
Lie	0	9	7	21,9
Larsen	2	8	1	22,7

18. NORWEGJA 15½ p.

Chistoffersen	+1	—12	= 1	10,7%
Hansen	2	11	3	21,9
Halvorsen	3	5	7	43,3
Hovind	0	11	3	10,7
Gulbrandsen	2	10	1	19,2

19. HISZPANJA 15½ p.

Golmayo	+ 3	— 5	= 7	43,3%
Vilardebo	1	12	3	15,6
Soler	1	11	4	18,8
Marin	0	10	0	0
Sans	3	11	1	23,3

Lista według ilości zdobytych punktów będzie następująca:

Wykaz wyników indywidualnych.

1.	Alechin	13½	(18)	24.	Addicks	10	(16)
2.	**Tartakower**	13½	(18)	25.	**Przepiórka**	10	(17)
3.	Stoltz	13½	(18)	26.	Winter	10	(17)
4.	Bogolubow	12½	(17)	27.	Mikenas	10	(18)
5.	Pirc	12½	(17)	28.	**Rubinstein**	9½	(16)
6.	Thomas	12½	(18)	29.	Noteboom	9½	(17)
7.	Kashdan	12	(17)	30.	Yates	9½	(18)
8.	Steiner L.	12	(17)	31.	Horowitz	9	(13)
9.	Petrow	11	(16)	32.	Opocensky	9	(13)
10.	Sułtan Khan	11½	(17)	33.	Grünfeld	9	(15)
11.	Stahlberg	11½	(18)	34.	Kmoch	9	(15)
12.	Lundin	11½	(18)	35.	Kosticz	9	(15)
13.	Rejfir	11	(16)	36.	Berndtsson	9	(18)
14.	Flohr	11	(18)	37.	Steiner A.	8½	(12)
15.	Becker	10½	(14)	38.	Havasi	8½	(14)
16.	Skalicka	10½	(14)	39.	Dake	8½	(14)
17.	Richter	10½	(15)	40.	Wagner	8½	(14)
18.	Apscheneek	10½	(16)	41.	Michel	8½	(15)
19.	Van den Bosch	10½	(17)	42.	Vidmar	8½	(16)
20.	Baratz	10½	(17)	43.	**Makarczyk**	8	(12)
21.	Spielmann	10	(16)	44.	Zimmermann	8	(14)
22.	Marshall	10	(16)	45.	Lutzkis	8	(15)
23.	Asztalos	10	(16)	46.	Monticelli	8	(18)

(Szachiści, których nazwiska wydrukowane są rozstrzelonym drukiem grali białemi.

I RUNDA

Polska 4 — 0 Norwegja

1 Rubinstein—Christoffersen 0
1 Tartakower—Hansen 0
1 Przepiórka—Halvorsen 0
1 Makarczyk—Hovind 0

Nadzwyczaj dobry start, oddający z samego początku prowadzenie, zwyciężamy słabszą, ale bardzo ambitną Norwegję w rekordowym stosunku. Najciężej musiał walczyć Tartakower, który dopiero w końcówce dobił swego przeciwnika, bardzo pewnie wygrali swoje partje Rubinstein i Makarczyk.

(W Hamburgu: Polska—Norwegja 3½ : ½).

Inne wyniki:

Szwajcarja 4—0 Holandja (!!) (Johner 1—Weenink 0, Nägeli 1—

v. Bosch 0, Zimmermann 1—Addicks 0, Rivier 1—Doesbourgh 0).

Hiszpanja 2—2 Włochy (Golmayo 1—Rosselli 0, Vilardebo 0—Monticelli 1, Soler 1—Romi 0, Sans 0—Hellmann 1).

Rumunja 1—3 Anglja (Erdely 0—Khan 1, Baratz ½—Yates ½, Gudju 0—Thomas 1, Wechsler ½—Winter ½).

Danja 0—4 U. S. A. (Andersen 0 — Kashdan 1, Cruusberg 0—Marshall 1, Ruben 0—Dake 1, Lie 0—Horowitz 1).

Łotwa 3—1 Litwa (Apscheneek 0—Mikenas 1, Petrow 1—Scheinbergas 0, Feigin 1—Vistaneckis 0, Hasenfuss 1—Abramavicius 0).

Węgry 1½—2½ Jugosławja (Steiner L ½—Vidmar ½, Vajda ½—Asztalos ½, Havasi ½—Kosticz ½, Sterk 0—Pirc 1).

Czechosłowacja 2—2 Szwecja (Flohr ½—Stahlberg ½, Gilg 1—Stoltz 0, Reifir 0—Berndtsson 1, Opocensky ½—Lundin ½).

Francja 1½—2½ Austrja (Alechin 1—Grünfeld 0, Gromer 0—Spielmann 1, Kahn ½—Kmoch ½, Betbeder 0—Lokvenc 1).

(Niemcy wolne).

II RUNDA

Polska 1½ — 2½ Anglja

0 Rubinstein—Sułtan Khan 1
1 Tartakower—Yates 0
0 Przepiórka—Thomas 1
½ Frydman—Winter ½

Pierwsza porażka polskiej drużyny, która grała niepewnie. Rubinstein przegrywa zasłużenie z młodym Hindusem, który rozegrał partję doskonale. Tartakower od pierwszej chwili miał lepszą partję, którą pewnie doprowadził do szczęśliwego końca. Przepiórka natomiast rozegrał słabo debjut, popadł w trudności i przegrał. Frydman zaś nieco lepszą partję zremizował z dobrze grającym Winterem

(W Hamburgu: Polska—Anglja 3 : 1).

Inne wyniki:

Szwecja 2—2 Francja (Stahlberg 0—Alechin 1, Stoltz 1—Gromer 0, Berndtsson ½—Kahn ½, Lundin ½—Betbeder ½).

Jugosławja 1½—2½ Czechosłowacja (!) (Vidmar 0—Flohr 1, Asztalos 0—Rejfir 1, Kosticz 1—Opocensky 0, Pirc ½—Skalicka ½).

Litwa 2—2 Węgry (!) (Mikenas 1—A. Steiner 0, Szeinbergas 0—Steiner L. 1, Vistaneckis 0—Vajda 1, Lutzkis 1—Havasi 0).

U. S. A. 1½—2½ Łotwa (!) (Kashdan ½ — Mattison ½, Dake 0—Apscheneek 1, Horowitz 0—Petrow 1, Steiner 1—Feigin 0).

Norwegja ½—3½ Danja (Christoffersen 0—Andersen 1, Hansen 0—Ruben 1, Halvorsen ½—Lie ½, Hovind 0—Larsen 1).

Włochy 1—3 Rumunja (Rosselli ½—Balogh ½, Monticelli 0—Baratz 1, Romi ½—Gudju ½, Hellmann 0—Wechsler 1).

Holandja 4—0 Hiszpanja (*Weenink* 1—Golmayo 0, Noteboom 1—Vilardebo 0, v. d. Bosch 1—Soler 0, Addicks 1—Marin 0).

Niemcy 3—1 Szwajcarja (Bogolubow 1—Johner 0, Ahues 1—Nägeli 0, Wagner ½—Zimmermann ½, Richter ½—Michel ½).

(Austrja wolna).

III RUNDA

Polska 4—0 Włochy

1 Rubinstein—Rosselli 0
1 Tartakower—Monticelli 0
1 Przepiórka—Romi 0
1 Makarczyk—Hellmann 0

Drugie rekordowe zwycięztwo tym razem nad Włochami, nasi mistrzowie wykazali znaczną przewagę: Rubinstein i Tartakower lekko wygrali swe partje, Przepiórka zaś po słabym wstępie kontratakiem nieledwie zamatował przeciwnika, Makarczyk zaś pokazał jak się wygrywa z jakością mniej przy conajwyżej równej partji.

(W Hamburgu Włochy nie grały).

Inne wyniki:

Austrja 3—1 Szwecja (Spielmann 1—Stahlberg 0, Kmoch 0—Stoltz 1, Becker 1—Berndtsson 0, Lokvenc 1—Lundin 0).

Hiszpanja ½—3½ Niemcy (Vilardebo ½—Ahues ½, Soler 0—Wagner 1, Marin 0—Richter 1, Sans 0—Helling 1).

Rumunja 2—2 Holandja (Erdelyi ½—Weenink ½, Balogh ½—Noteboom ½, Baratz 1—v. d. Bosch 0, Gudju 0—Addicks 1).

Danja ½—3½ Anglja (Andersen 0—S.' Khan 1, Cruusberg 0—Yates 1, Ruben 0—Thomas 1, Lie ½—Winter ½),

Łotwa 3½—½ Norwegja (Mattison ½ — Christoffersen ½, Petrow 1—Hansen 0, Feigin 1—Hovind 0, Hasenfuss 1—Gulbrandsen 0).

Węgry 1½—2½ U. S. A. (Steiner A. 0—Kashdan 1, Steiner L. 1—Marshall 0, Havasi ½—Dake ½, Sterk 0—Horowitz 1).

Czechosłowacja 2½—1½ Litwa (Flohr 1—Mikenas 0, Gilg ½—Scheinbergas ½, Reifir 1—Abramavicius 0, Skalicka 0—Lutzkis 1).

Francja ½—3½ Jugosławja (Alechin ½—Vidmar ½, Gromer 0—Asztalos 1, Kahn 0—Kosticz 1, Duchamp 0—Pirc 1).

(Szwajcarja wolna).

IV RUNDA

Polska 2½—1½ Holandja

½ Rubinstein—Weenink ½
½ Tartakower—Noteboom ½

½ Makarczyk—van den Bosch ½
1 Frydman—van Doesbourgh 0

Mecz ten żywo przypominał nasze spotkanie z Holandją w Hamburgu. Pierwsze trzy partje bardzo rychło oddano za remis, przyczem najciekawsza była partja Rubinsteina. Wszystko zależało od partji Frydmana, który pewnie pokonał Doesbourgha.

(W Hamburgu Polska—Holandja 1½ : 2½).

Inne wyniki:

Litwa 2—2 Francja (Mikenas ½—Alechin ½, Vistaneckis 0—Gromer 1, Abramovicius 1—Kahn 0, Lutzkis ½—Betbeder ½).

U. S. A. 3½—½ Czechosłowacja (!) (Kashdan 1—Flohr 0, Marshall 1—Gilg 0, Dake ½—Reifir ½, Steiner 1—Opocensky 0).

Norwegja ½—3½ Węgry (Hansen 0—Steiner A. 1, Halvorsen ½—Vajda ½, Hovind 0—Havasi 1, Gulbrandsen 0—Sterk 1).

Jugosławja 2½—1½ Austrja (Vidmar ½—Grünfeld ½, Asztalos ½—Spielmann ½, Kosticz ½—Kmoch ½, Pirc 1—Becker 0).

Niemcy 3—1 Rumunja (Bogolubow 1—Erdelyi 0, Wagner ½—Balogh ½, Richter 1—Baratz 0, Helling ½—Wechsler ½).

Anglja 2½—1½ Łotwa (S. Khan 1—Mattison 0, Yates ½—Apscheneek ½, Thomas 1—Petrow 0, Wahltuch 0—Feigin 1).

Włochy 2½—1½ Danja (Rosselli ½—Andersen ½, Monticelli 1—Cruusberg 0, Romi ½—Ruben ½, Hellmann ½—Lie ½).

Szwajcarja 3—1 Hiszpanja (Johner 0—Golmayo 1, Nägeli 1—Soler 0, Rivier 1—Marin 0, Michel 1—Sans 0).

(Szwecja wolna).

V. RUNDA

Polska 3—1 Niemcy

1 Rubinstein—Bogolubow 0
1 Tartakower—Ahues 0
½ Przepiórka—Wagner ½
½ Makarczyk—Helling ½

Pierwsze naprawdę wartościowe zwycięstwo nad silnym przeciwnikiem. Rubinstein rozegrał piękną partję z Bogolubowem, dając przykład wykorzystania wszystkich słabości. Tartakower jeszcze w debjucie zdobył przewagę piona, co po bezbłędnej grze wystarczyło do zwycięztwa. Dwie ostatnie partje zakończyły się nierozegraną, przyczem pierwsza prawie bez walki, druga dopiero w końcówce, która wykazała minimalną przewagę Polaka.

(W Hamburgu Polska—Niemcy 2 : 2).

Inne wyniki:

Austrja 3—1 Litwa (Grünfeld ½—Mikenas ½, Spielmann ½—Scheinbergas ½, Kmoch 1—Abramavicius 0, Becker 1—Lutzkis 0).

Szwecja 2—2 Jugosławja (Stahlberg ½—Asztalos ½, Stoltz 1—Kosticz 0, Berndtsson ½—Pirc ½, Lundin 0—König 1).

Rumunja 3—1 Szwajcarja (Erdelyi 1—Johner 0, Baratz 1—Nägeli 0, Gudju 0—Zimmermann 1, Wechsler 1—Michel 0).

Danja 1—3 Holandja (Andersen 1—Weenink 0, Cruusberg 0—Noteboom 1, Lie 0—van Bosch 1, Larsen 0—Addicks 1).

Łotwa 2½—1½ Włochy (Mattison ½—Rosselli ½, Apscheneek 1—Monticelli 0, Feigin 0—Romi 1, Hasenfuss 1—Hellmann 0).

Węgry 1½—2½ Anglja (Steiner L. 1—S. Khan 0, Vajda 0—Yates 1, Havasi ½—Thomas ½, Sterk 0—Winter 1).

Czechosłowacja 3½—½ Norwegja (Flohr 1—Christoffersen 0, Gilg ½—Hansen ½, Opocensky 1—Halvorsen 0, Skalicka 1—Gulbrandsen 0).

Francja 1—3 U. S. A. (Alechin ½—Kashdan ½, Kahn 0—Marshall 1, Betbeder ½—Horowitz ½, Duchamp 0—Steiner 1) (Hiszpanja wolna).

VI RUNDA

Polska 2—2 Szwajcarja

0 Rubinstein—Johner 1
1 Tartakower—Zimmermann 0
½ Przepiórka—Rivier ½
½ Frydman—Michel ½

Mecz ten nie należał do udatnych, nie dlatego, iż utraciliśmy dwa punkty, ale dlatego iż obfitował on w przeoczenia. Rubinstein w wygranej pozycji podstawia figurę, również Przepiórka nieco lepszą partję oddaje za remis. Tartakower tylko pewnie, z ofiarą figury matuje niedwie przeciwnika.

(W Hamburgu Szwajcarja nie grała).

Inne wyniki:

Litwa 1—3 Szwecja (Mikenas ½—Stahlberg ½, Scheinbergas 0—Stoltz 1, Vistaneckis 0—Berndtsson 1, Lutzkis ½—Lundin ½).

U. S. A. 1½—2½ Austrja (Kashdan 1—Grünfeld 0, Marshall ½—Spielmann ½, Dake 0 — Becker 1, Steiner 0—Lokvenc 1).

Norwegja 1—3 Francja (Christoffersen 0—Alechin 1, Hansen 0—Gromer 1, Halvorsen ½—Kahn ½, Hovind ½—Betbeder ½).

Hiszpanja 1—3 Rumunja (Golmayo 0—Erdelyi 1, Vilardebo 0—Balogh 1, Marin 0—Baratz 1, Sans 1—Gudju 0).

Niemcy 4—0 Danja (Bogolubow 1—Andersen 0, Ahues 1—Cruusberg 0, Richter 1—Ruben 0, Helling 1—Larsen 0)

Anglja 2½—1½ Czechosłowacja (S. Khan 1—Flohr 0, Yates ½—Gilg ½, Thomas ½—Rejfir ½, Winter ½—Skalicka ½).

Włochy 1½—2½ Węgry (Rosselli ½—Steiner A. ½, Monticelli 0—Steiner L. 1, Romi 1—Vajda, Hellmann 0—Havasi 1).

Holandja 1—3 Łotwa (Weenink ½—Apscheneek ½, Noteboom ½—Petrow ½, Addicks 0—Feigin 1, v. Doesbourgh 0—Hasenfuss 1).

(Jugosławja wolna).

VII RUNDA

Polska 2½—1½ Hiszpanja

½ Rubinstein—Golmayo ½
1 Tartakower—Vilardebo 0
1 Przepiórka—Soler 0
0 Frydman—Sans 1

Znowu niepowodzenie, oddajemy słabej Hiszpanji 1½ p. Rubinstein nadaremnie starał się wygrać ze świetnie grającym Golmayo; Tartakower i Przepiórka bardzo prędko wykończyli słabszych przeciwników. Gorzej natomiast wiodło się Frydmanowi, który w lepszej partii po zdobyciu figury naraził się na atak i przegrał partję.

(W Hamburgu Polska—Hiszpanja 4 : 0).

Inne wyniki:

Austrja 2½—1½ Norwegja (!!) (Grünfeld 1—Christoffersen 0, Kmoch ½—Halvorsen ½, Becker 1—Hovind 0, Lokvenc 0—Gulbrandsen 1).

Szwecja 1½ - 2½ U. S. A. (Stahlberg ½—Marshall ½, Stoltz ½—Dake ½, Berndtsson ½—Horowitz ½, Lundin 0—Steiner 1).

Danja 1½—2½ Szwajcarja (Andersen 1—Nägeli, Cruusberg 0—Zimmermann 1, Ruben 0—Rivier 1, Lie ½—Michel ½)

Jugosławja 2½—1½ Litwa (!!) (Vidmar 0—Mikenas 1, Asztalos 1—Scheinbergas 0, Pirc ½—Vistaneckis ½, König 1—Lutzkis 0).

Łotwa 1½—2½ Niemcy (Mattison ½—Bogolubow ½, Apscheneek 0—Ahues 1, Petrow ½—Wagner ½, Hasenfuss ½— Richter ½).

Węgry 1½—2½ Holandja (Steiner A. ½—Weenink ½, Steiner L. 0—Noteboom 1, Havasi 1—v. Bosch. 0, Sterk 0—Addicks 1).

Czechosłowacja 3½—½ Włochy (Flohr 1—Rosselli 0, Rejfir ½—Monticelli ½, Opocensky 1—Romi 0, Skalicka 1—Hellmann 0).

Francja 2½—1½ Anglja (!!) (Alechin ½—S. Khan ½. Gromer 1—Yates 0, Betbeder ½—Thomas ½. Duchamp ½—Winter ½).

(Rumunja wolna).

VIII RUNDA

Polska 3—1 Rumunja

½ Rubinstein—Erdelyi ½
1 Tartakower—Balogh 0
½ Przepiórka—Baratz ½
1 Makarczyk—Wechsler 0

Spotkanie to należało do solidniejszych. Rubinstein po długiej grze musiał w końcówce przyjąć remis. Tartakower natomiast energicznie i szybko przekombinował przeciwnika, uzyskując z pierwszych ośmiu partji rekordowy wynik 7½ p.!! Trzecia partja po nieciekawej krótkiej grze pomimo nieznacznej przewagi białych zakończyła się pokojowo. Makarczyk zaś w stosownym czasie wykorzystał niedokładności Wechslera i wygrał w końcówce przewagą kilku pionów.

(W Hamburgu Polska—Rumunja 3 : 1).

Inne wyniki:

U. S. A. 1½—2½ Jugosławja (Kashdan 1—Vidmar 0, Marshall 0—Asztalos 1, Horowitz ½—Kosticz ½, Steiner 0—Pirc 1)

Norwegja 1—3 Szwecja (Christoffersen 0—Stahlberg 1, Hansen 0—Stoltz 1, Hovind ½—Berndtsson ½, Gulbrandsen ½—Lundin ½)

Hiszpanja 1—3 Danja (Golmayo ½—Andersen ½, Vilardebo 0—Cruusberg 1, Soler ½—Ruben ½, Marin 0—Larsen 1).

Niemcy 2½— 1½ Węgry (Bogolubow 1—Steiner A. 0, Wagner ½—Steiner L. ½, Richter 1—Vajda 0, Helling 0—Havasi 1).

Anglja 1½—2½ Austrja (S. Khan ½—Grünfeld ½, Yates 0—Spielmann 1, Thomas ½—Kmoch ½, Winter ½—Lokvenc ½).

Włochy 2½—1½ Francja (Rosselli 0—Alechin 1, Monticelli 1—Kahn 0, Romi 1—Betbeder 0, Hellmann ½—Duchamp ½).

Szwajcarja 1½—2½ Łotwa (Johner ½—Mattison ½, Nägeli 0—Apscheneek 1, Rivier 0—Petrow 1, Michel 1—Feigin 0).

Holandja 1½—2½ Czechosłowacja (Weenink 0—Flohr 1, Noteboom 0—Rejfir 1, v. Bosch ½—Opocensky ½, Addicks 1—Skalicka 0).

(Litwa wolna).

IX RUNDA.

Przez ośm gier Polska stale była na czele, w tym dniu mając wolny dzień spada na dalsze miejsce; jak dotąd drużyna nasza pomimo pewnych niepowodzeń grała naogół równo, wytrzymując dobrze uciążliwe tempo turnieju.

Wyniki tej rundy były następujące.

Austrja 3½—½ Włochy (Grünfeld 1—Rosselli 0, Spielmann ½—Monticelli ½, Kmoch 1—Romi 0, Becker 1—Hellmann 0).

Szwecja 2—2 Anglja (Stahlberg ½—S. Khan ½, Stoltz ½—Yates ½, Berndtsson ½—Thomas ½, Lundin ½—Winter ½.

Danja 2½—1½ Rumunja (Andersen 1—Erdelyi 0, Cruusberg 0—Balogh 1, Ruben 1—Baratz 0, Lie ½—Gudju ½).

Litwa 1—3 U. S. A. (Mikenas ½—Kashdan ½, Vistaneckis 0—Marshall 1, Abramavicius 0—Dake 1, Lutzkis ½—Horowitz ½).

Jugosławja 3½—½ Norwegja (Vidmar 1—Hansen 0, Asztalos ½—Halvorsen ½, Kosticz 1—Hovind 0, Pirc 1—Gulbrandsen 0).

Łotwa 4—0 Hiszpanja (Apscheneek 1—Golmayo 0, Petrow 1—Vilardebo 0, Feigin 1—Soler 0, Hasenfuss 1—Sans 0).

Węgry 3—1 Szwajcarja (Steiner A. 1—Johner 0, Steiner L. 1—Nägeli 0, Vajda ½—Zimmermann ½, Sterk ½—Rivier ½).

Czechosłowacja 1½—2½ Niemcy (Flohr 0—Bogolubow 1, Gilg ½—Ahues ½, Rejfir ½—Richter ½, Opocensky ½—Helling ½).

Francja 2— 2 Holandja (Alechin 1—Weenink 0, Gromer 0—Noteboom 1, Kahn 0—v. Bosch 1, Duchamp 1—Addicks 0). (Polska wolna).

X. RUNDA

Polska 2½—1½ Danja

½ Tartakower—Andersen ½
1 Przepiórka—Cruusberg 0.
½ Makarczyk—Ruben ½
½ Frydman—Lie ½.

Mecz ten Danja grała z dużem szczęściem; bardzo dobrze bronił się przeciw Tartakowerowi młody duńczyk, robiąc całą serję najlepszych posunięć. Po długiej walce partja skończyła się bezkrwawo. Nie można tego powiedzieć o Cruusbergu, który grał końcówkę słabo. Makarczyk i Ruben rozegrali mało interesującą remizową partję. Frydman natomiast darował ½ punktu oddając partję wygraną za remis, ze względu na brak czasu.

(W Hamburgu Polska—Danja 2½ : 1½).

Inne wyniki:

Rumunja 1½—2½ Łotwa (Erdely 1—Mattison 0, Balogh 0—Apscheneek 1, Baratz ½—Feigin ½, Wechsler 0—Hasenfuss 1).

Norwegja 1—3 Litwa (Christoffersen 0—Mikenas 1, Hovind 0—Scheinbergas 1, Halvorsen 1—Abramavicius 0, Gulbrandsen 0—Lutzkis 1).

Hiszpanja 1—3 Węgry (Golmayo 0—Steiner A. 1, Vilardebo 1—Steiner L. 0, Soler 0—Vajda 1, Sans 0—Havasi 1).

Niemcy 3—1 Francja (Bogolubow ½—Alechin ½, Wagner ½—Gromer ½, Richter 1— Kahn 0, Helling 1—Betbeder 0).

Anglja ½—3½ Jugosławja (!) S. Khan 0—Vidmar 1, Yates 0—Asztalos 1, Thomas ½—Kosticz ½, Winter 0—Pirc 1).

Włochy 1—3 Szwecja (Rosselli 0—Stahlberg 1, Monticelli 0—Stoltz 1, Romi 1—Berndtsson 0, Hellmann 0—Lundin 1).

Szwajcarja 1—3 Czechosłowacja (Johner ½—Flohr ½, Zimmermann ½—Gilg ½, Rivier 0—Opocensky 1, Michel 0—Skalicka 1).

Holandja 1½—2½ Austrja (Weenink 0—Spielmann 1, Noteboom ½-Kmoch ½, v. Bosch 0—Becker 1, Addicks 1—Lokvenc 0).

(Stany Zjednoczone wolne).

XI RUNDA.

Polska 1½—2½ Łotwa

0 Rubinstein—Mattison 1
½ Tartakower—Apscheneek ½
½ Przepiórka—Petrow ½
½ Makarczyk—Feigin ½

Druga i zarazem ostatnia porażka, drużynę naszą prześladowai pech; najpierw przegrywa Rubinstein w pozycji remizowej, Tartakower ofiarowuje jakość dla ataku, który łotysz odpiera, Przepiórka w lepłszej partji wypuszcza Petrowa, to samo w zupełnie wygranej pozycji robi i Makarczyk, oddając ½ punktu gorzej stojącemu Feiginowi.

(W Hamburgu Polska—Łotwa 2½ : 1½).

Inne wyniki:

Austrja 2½—1½ Niemcy (Grünfeld ½—Bogolubow ½, Spielmann ½—Ahues ½, Becker ½—Richter ½, Lokvenc 1—Helling 0).

Szwecja 3—1 Holandja (Stahlberg 1—Weenink 0, Stoltz 1—Noteboom 0, Berndtsson 0—v. Bosch 1, Lundin 1—Doesbourgh 0).

U. S. A. 4—0 Norwegja (Kashdan 1—Christoffersen 0, Marshall 1—Hansen 0, Dake 1—Halvorsen 0, Steiner 1—Hovind 0).

Litwa 2½—1½ Anglja (!) (Mikenas 1—Yates 0, Scheinbergas ½—Thomas ½, Vistaneckis ½—Winter ½, Lutzkis ½—Wahltuch ½).

Jugosławja 3—1 Włochy (Vidmar ½—Rosselli ½, Kosticz ½—Monticelli ½, Pirc 1—Romi 0, König 1—Hellmann 0).

Węgry 3—1 Rumunja (Steiner A. 1—Erdelyi 0, Steiner L. 1—Balogh 0, Havasi 0—Baratz 1, Sterk 1—Wechsler 0).

Czechosłowacja 4—0 Hiszpanja (Flohr 1—Vilardebo 0, Gilg 1—Soler 0, Reifir 1— Marin 0, Skalicka 1—Sans 0).

Francja 1½—2½ Szwajcarja (Alechin 1—Johner 0, Gromer 0—Nägeli 1, Betbeder 0—Zimmermann 1, Duchamp ½—Michel ½).

(Danja wolna).

XII RUNDA.

Polska 3½—½ Węgry

1 Rubinstein—Steiner A. 0
1 Tartakower—Steiner L. 0
½ Przepiórka—Vajda ½
1 Makarczyk—Havasi 0

Znowu wysokie i wartościowe zwycięztwo naszej drużyny, która rozegrała to spotkanie w wielkim stylu. Rubinstein wykorzystał niepoprawną ofiarę przeciwnika, Tartakower wprawdzie wolniej, ale równie pewnie zwyciężył Lajosa; najdłużej walczył Makarczyk, który dopiero w końcówce przewagą swą doprowadził do zwycięztwa. Partja Przepiórki po bezbarwnej grze zakończyła się nierozegraną.

(W Hamburgu Polska—Węgry 3½ : ½

Inne wyniki:

Rumunja ½—3½ Czechosłowacja (Erdelyi 0—Flohr 1, Baratz ½—Gilg ½, Gudju 0—Rejfir 1, Wechsler 0—Opocensky 1).

Danja 0—4 Łotwa (Andersen 0—Apscheneek 1, Gruusberg 0—Petrow 1, Lie 0—Feigin 1, Larsen 0—Hasenfuss 1).

Hiszpanja 1½—2½ Francja (Golmayo ½—Alechin ½, Vilardebo ½—Gromer ½, Soler ½—Kahn ½, Sans 0—Betbeder 1).

Anglja 1½—2½ U. S. A. (S. Khan ½—Kashdan ½, Yates ½—Marshall ½, Thomas ½— Horowitz ½, Winter 0—Steiner 1).

Włochy 1—3 Litwa (Rosselli 0—Mikenas 1, Monticelli 1—Scheinbergas 0, Romi 0—Vistaneckis 1, Hellmann 0—Lutzkis 1).

Szwajcarja 1½ - 2½ Austrja (Johner ½—Spielmann ½, Nägeli ½—Kmoch ½, Zimmermann 0—Becker 1, Rivier ½—Lokvenc ½).

Niemcy 2—2 Szwecja (Bogolubow ½ - Stahlberg ½, Ahues ½—Stoltz ½, Wagner ½—Berndtsson ½, Helling ½ - Lundin ½).

Holandja 2½—1½ Jugosławja (!) (Weenink 1—Asztalos 0, Noteboom 0 Kosticz 1, v. Bosch 1—Pirc 0, Addicks ½—König ½).

(Norwegja wolna).

XIII RUNDA

Polska 2½—1½ Czechosłowacja

½ Rubinstein—Flohr ½
1 Tartakower—Gilg 0
½ Przepiórka—Rejfir ½
½ Makarczyk—Skalicka ½

Wynik remizowy byłby tutaj bardziej sprawiedliwy, gdyż Gilg przegrał swą partję wskutek przekroczenia czasu, partja ta jakkolwiek trudna do obrony była jednakże remizowa. Inne trzy partje pomimo pokojowego rezultatu były wynikiem walki, co przedewszystkiem odnosi się do partji Rubinsteina.

(W Hamburgu Polska—Czechosłowacja 1½ : 2½).

Inne wyniki:

Austrja 3—1 Hiszpanja (Grünfeld ½—Golmayo ½, Kmoch 1—Vilardebo 0, Becker 1—Marin 0, Lokvenc ½—Sans ½).

Szwecja 4—0 Szwajcarja (!!) (Stahlberg 1—Nägeli 0, Stoltz 1—Zimmermann 0, Berndtsson 1—Rivier 0, Lundin 1—Michel 0).

U. S. A. 3½—½ Włochy (Kashdan ½—Rosselli ½, Marshall 1—Monticelli 0, Dake 1—Romi 0, Horowitz 1—Hellmann 0).

Litwa ½—3½ Holandja (Mikenas ½—Weenink ½, Vistaneckis 0—Noteboom 1, Abramavicius 0—v. Bosch 1, Lutzkis 0—Addicks 1).

Jugosławja 1—3 Niemcy (Vidmar ½—Bogolubow ½, Asztalos ½—Ahues ½, Kosticz 0—Wagner 1, Pirc 0—Richter 1).

Węgry 3½—½ Danja (Steiner A. ½—Gruusberg ½, Steiner L. 1—Ruben 0, Vajda 1—Lie 0, Havasi 1—Larsen 0).

Norwegja ½—3½ Anglja (Christoffersen 0—S. Khan 1, Halvorsen ½—Yates ½, Hovind 0—Thomas 1, Gulbrandsen 0—Winter 1).

Francja 1½—2½ Rumunja (Alechin 1—Erdelyi 0, Gromer 0—Balogh 1, Kahn ½—Baratz ½, Betbeder 0—Gudju 1).

(Łotwa wolna).

XIV RUNDA

Polska $3^1/_2$—$^1/_2$ Francja

$^1/_2$ Tartakower—Alechin $^1/_2$
1 Przepiórka—Gromer 0
1 Makarczyk—Betbeder 0
1 Frydman—Duchamp 0

Mecz wykazał wielką przewagę naszej drużyny; poza wielkim mistrzami, którzy bardzo prędko oddali partję za remis, wszystkie inne gry były polem do popisu dla naszych graczy; bardzo ciekawą partję rozegrał Frydman. Najdłużej walczył Makarczyk wygrywając dopiero po długiej walce w końcówce. Przepiórka wygrał łatwo, dzięki mało precyzyjnej grze Gromera.

(W Hamburgu Polska—Francja $3^1/_2$:$^1/_2$).

Inne wyniki:

Rumunja 0—4 *Austrja* Balogh 0—Grünfeld 1, Baratz 0—Spielmann 1, Gudju 0—Kmoch 1, Wechsler 0—Lokvenc 1).

Danja 0—4 *Czechosłowacja* (!) (Andersen 0—Flohr 1, Ruben 0—Rejfir 1, Lie 0—Opocensky 1, Larsen 0—Skalicka 1).

Hiszpanja $^1/_2$—$3^1/_2$ *Szwecja* (Golmayo $^1/_2$—Stahlberg $^1/_2$. Soler 0—Stoltz 1, Marin 0—Berndtsson 1, Sans 0—Lundin 1).

Niemcy $2^1/_2$—$1^1/_2$ *Litwa* (Bogolubow 1—Mikenas 0, Wagner $^1/_2$—Scheinbergas $^1/_2$, Richter $^1/_2$—Abramavicius $^1/_2$, Helling $^1/_2$ Lutzkis 0).

Łotwa 1— *Węgry* (Mattison 0—Steiner A. 1, Apscheneek 0—Steiner L. 1, Petrow 1—Vajda 0, Hasenfuss 0—Sterk 1).

Włochy $3^1/_2$—$^1/_2$ *Norwegja* (Rosselli 1—Christoffersen 0, Monticelli $^1/_2$—Hansen $^1/_2$, Romi 1—Hovind 0, Helmann 1—Gulbrandsen $^1/_2$).

Szwajcarja $1^1/_2$—$2^1/_2$ *Jugosławja* (Johner 0—Vidmar 1, Nägeli $^1/_2$—Kosticz $^1/_2$, Zimmermann $^1/_2$—Pirc $^1/_2$, Michel $^1/_2$—König $^1/_2$).

Holandja $1^1/_2$—$2^1/_2$ *U. S. A.* (Weenink $^1/_2$—Kashdan $^1/_2$, Noteboom $^1/_2$—Marshall $^1/_2$, v. Bosch 0—Dake 1, Addicks $^1/_2$—Steiner $^1/$).

(Anglja wolna).

XV RUNDA

Polska 2 — 2 Austrja

$^1/_2$ Rubinstein — Grünfeld $^1/_2$
$^1/_2$ Tartakower — Spielmann $^1/_2$
0 Przepiórka — Becker 1
1 Frydman — Lokvenc 0

Bardzo ciężki i zajmujący mecz, na pierwszych dwu szachownicach wielcy mistrzowie nie mogli uzyskać nąd sobą przewagi i po zaciętej walce, szczególnie na drugiej szachownicy partje oddano za remis. Becker jeszcze w debjucie uzyskał przewagę i dzięki dobrej grze potrafił ją wykorzystać Frydman zaś zmusił przeciwnika do poddania się.

(W Hamburgu Polska—Austrja 2 : 2)

Inne wyniki:

Szwecja 3½–½ *Rumunja* (Stahlberg 1 — Erdelyi 0, Stoltz ½ — Balogh ½, Berndtsson 1 — Gudju 0, Lundin 1 — Wechsler 0).

U. S. A. 2–2 *Niemcy* (Kashdan ½ — Bogolubow ½, Marshall ½ — Ahues ½, Dake ½ — Richter ½, Horowitz ½ — Helling ½).

Litwa 1—3 *Szwajcarja* (Mikenas 0 — Johner, 1 Scheinbergas 0 — Zimmermann 1, Vistaneckis 1 — Rivier 0, Lutzkis 0 — Michel 1)

Jugosławja 4—0 *Hiszpanja* (Vidmar 1 — Golmayo 0, Asztalos 1 — Vilardebo 0, Pirc 1 — Soler 0, König 1 — Sans 0).

Czechosłowacja 2½—1½ *Łotwa* (Flohr ½—Mattison ½, Gilg 0 — Apscheneek 1, Rejfir 1 – Petrow 0, Skalicka 1 — Feigin 0).

Anglja 3—1 *Włochy* (S. Khan ½ — Rosseli ½, Yates 1 — Monticelli 0, Thomas 1 — Romi 0, Winter $1/2$ — Helmann $1/2$).

Norwegja 2—2 *Holandja* (!) (Hansen $1/2$ — Noteboom $1/2$, Halvorsen 0 — v. Bosch 1, Hovind $1/2$ — Addicks $1/2$, Gulbrandsen 1 — Doesbourgh 0).

Francja 3—1 *Danja* (Alechin 1—Andersen 0, Gromer $1/2$ — Cruusberg $1/2$, Kahn 1 — Lie 0, Betbeder $1/2$ — Larsen $1/2$) (Węgry wolne).

XVI RUNDA

Polska 2—2 Szwecja

½ Rubinstein—Stahlberg ½
½ Tartakower—Stoltz ½
1 Przepiórka—Berndtsson 0
0 Makarczyk—Lundin 1

W spotkaniu tem możemy mówić o niepowodzeniu; odnosi się to przedewszystkiem do partji Rubinsteina, który zdobył piona na skrzydle hetmańskiem i osiągnął przewagę. Zbyt prętko jednak chciał zlikwidować przewagę utracił piona i partja zakończyła się nierozegraną. Podobnież skończyła się druga, w której Stoltz w słabszej pozycji zrobił cały szereg swietnych posunięć. Nie można tego powiedzieć o Berndtssonie który nie umiał się przeciwstawić Przepiórce. Makarczyk przegrał pierwszą i zarazem ostatnią swą partję.

(W Hamburgu Polska—Szwecja 4 : 0!)

Inne wyniki:

Rumunja 1—3 *Jugosławja* (Erdelyi 0—Vidmar 1, Balogh ½— Asztalos ½, Baratz ½—Kosticz ½, Wechsler 0—Pirc 1).

Danja 1—3 *Austrja* (Andersen 0—Grünfeld 1, Cruusberg ½— Spielmann ½, Ruben ½—Kmoch ½, Lie 0—Becker 1).

Hiszpanja 1—3 *Litwa* (Golmayo ½—Mikenas ½, Vilardebo 0— Scheinbergas 1, Soler ½—Vistaneckis ½, Sans 0—Abramavicius 1).

Niemcy 3½—½ *Norwegja* (Bogolubow 1—Hansen 0, Ahues ½— Halvorsen ½, Wagner 1—Hovind 0, Helling 1—Gulbrandsen 0).

Łotwa 3—1 *Francja* (Mattison 1—Alechin 0, Petrow 1—Gromer 0, Feigin 1—Kahn 0, Hasenfuss 0—Betbeder 1).

Węgry 1—3 *Czechosłowacja* (Steiner L. ½—Flohr ½, Vajda ½—Rejfir ½, Havasi 0—Opocensky 1, Sterk 0—Skalicka 1).

Szwajcarja 2—2 *U. S. A.* (Naegeli 0—Kashdan 1, Zimmermann 1—Marshall 0, Rivier ½—Dake ½, Michel ½—Steiner ½).

Holandja 1½—2½ *Anglja* (Weenink 0—S. Khan 1, Noteboom ½—Yates ½, v. Bosch 1—Thomas 0, Addicks 0—Winter 1).

(Włochy wolne).

XVII RUNDA

Polska 2—2 Jugosławja

½ Rubinstein—Vidmar ½
0 Tartakower—Asztalos 1
½ Przepiórka—Pirc ½
1 Frydman—König 0

Bardzo emocjonujący mecz dwu faworytów; Rubinstein mimo jakości mniej zdołał osiągnąć remis. Niewowiodło się natomiast Tartakowerowi, który mając piona więcej i przewagę zrobił długą kombinację, która okazała się niepoprawna. Pirc i Przepiórka rozegrali krótką wartościową dla teorji, ale mało ciekawą partję. Frydman natomiast rozegrał trudno końcówkę z Königiem po mistrzowsku, zdobywając tem samem cenny punkt i wyrównanie.

(W Hamburgu Jugosławja nie grała).

Inne wyniki:

Austrja 1½—2½ *Łotwa* (!) (Grünfeld ½—Mattison ½, Spielmann ½—Apscheneek ½, Kmoch ½—Petrow ½, Lokvenc 0—Feigin 1).

Szwecja 3½—½ *Danja* (Stahlberg 1—Cruusberg 0, Stoltz 1—Ruben 0, Berndtsson ½—Lie ½, Lundin 1—Larsen 0).

U. S. A. 3—1 *Hiszpanja* (Kashdan ½—Vilardebo ½, Dake ½—Soler ½, Horowitz 1—Marin 0, Steiner 1—Sans 0).

Litwa 1—3 *Rumunja* (Mikenas 0—Erdelyi 1, Scheinbergas 1—Balogh 0, Vistaneckis 0—Baratz 1, Abramavicius 0—Gudju 1).

Anglja 3½—½ *Niemcy* (!!) (S. Khan ½—Bogolubow ½, Yates 1—Wagner 0, Thomas 1—Richter 0, Winter 1—Helling 0).

Norwegja 1—3 *Szwajcarja* (Christoffersen 0—Johner 1, Hansen 0—Nägeli 1, Halvorsen 1—Zimmermann 0, Gulbrandsen 0—Michel 1).

Francja 1—3 *Węgry* (Alechin 1—Steiner A. 0, Gromer 0—Steiner L. 1, Betbeder 0—Vajda 1, Duchamp 0—Sterk 1).

Włochy 1½—2½ *Holandja* (Rosselli 1—Weenink 0, Monticelli ½—Noteboom ½, Romi 0—v. Bosch 1, Hellmann 0—Addicks 1).

(Czechosłowacja wolna).

XVIII RUNDA

Polska 3—1 Litwa

1 Rubinstein—Mikenas 0
1 Tartakower—Scheinbergas 0

½ Przepiórka—Vistaneckis ½
½ Frydman—Lutzkis ½

Solidne zapracowane zwycięztwo; po dwu prawie bez walki remizach notujemy dwa ciężko zapracowane punkty. Odnosi się to przedewszystkiem do Rubinsteina, który rozegrał świetnie końcówkę wieża i skoczek i dopiero w 66 posunięciu pokonał doskonale grającego Mikenasa. Tartakower zdobył punkt dzięki pomysłowo przeprowadzonemu atakowi matowemu.

(W Hamburgu Polska—Litwa 2½ : 1½).

Inne wyniki:

Niemcy 3—1 Włochy (Bogolubow 1—Rosselli 0, Ahues 0—Monticelli 1, Wagner 1—Romi 0, Richter 1—Hellmann 0).

Szwajcarja 1—3 Anglja (Johner 0—S. Khan 1, Nägeli 0—Yates 1, Rivier ½—Thomas ½, Michel ½—Winter ½).

Hiszpanja 2—2 Norwegja (Golmayo 1—Christoffersen 0, Vilardebo 0—Hansen 1, Soler 0—Halvorsen 1, Sans 1—Hovind 0).

Rumunja ½—3½ U. S. A. (Erdelyi 0—Kashdan 1, Balogh 0—Marshall 1, Baratz ½—Dake ½, Gudju 0—Horowitz 1).

Danja ½—3½ Jugosławja (Andersen ½—Vidmar ½, Cruusberg 0—Asztalos 1, Lie 0—Kosticz 1, Larsen 0—Pirc 1).

Łotwa 2—2 Szwecja (Mattisson ½—Stahlberg ½, Apscheneek ½—Stoltz ½, Petrow 1—Berndtsson 0, Hasenfuss 0—Lundin 1).

Węgry 2½—1½ Austrja (!) (Steiner A. 0—Grünfeld 1, Steiner L. 1—Spielmann 0, Vajda ½—Kmoch ½, Havasi 1—Becker 0).

Czechosłowacja 2½—1½ Francja (Flohr 0—Alechin 1, Rejfir ½—Gromer ½, Opocensky 1—Betbeder 0, Skalicka 1—Duchamp 0).

(Holandja wolna).

XIX RUNDA

Polska 2—2 U. S. A.

1 Rubinstein—Kashdan 0
½ Tartakower—Marshall ½
0 Przepiórka—Horowitz 1
½ Makarczyk—Steiner ½

Ostatni i zarazem decydujący mecz. Początkowo zapowiadało się dobrze. Rubinstein pierwszy wygrywa czarnemi w wielkim stylu; w ten sposób Rubinstein pokonał dwu mistrzów, którzy nie przegrali żadnej poza tem partji: Bogolubowa i Kashdana. Tartakower jednakże po świetnym starcie nie mógł przeszkodzić wyrównaniu i partję oddano za remis. Gorzej wiodło się Przepiórce, który w końcówce robi gruby błąd i przegrywa. Makarczyk zaś mając piona więcej musiał zadowolić się nierozegraną, dzięki dobrej grze Steinera. W ten sposób puhar zdobyła Ameryka.

(W Hamburgu Polska—U. S. A. 2:2).

Inne wyniki:

Austrja 1½—2½ *Czechosłowacja* (!) (Grünfeld ½—Flohr ½, Spielmann ½—Rejfir ½, Kmoch—Opocensky ½, Becker 0—Skalicka 1).

Szwecja 2½—1½ *Węgry* (Stahlberg 1—Steiner A. 0, Stoltz ½—Steiner L ½, Berndtsson ½—Vajda ½, Lundin ½—Sterk ½).

Litwa 1—3 *Danja* (Mikenas 1—Andersen 0, Vistaneckis 0—Ruben 1, Abramavicius 1—Lie 0, Lutzkis 1—Larsen 0).

Jugosławja 1½—2½ *Łotwa* (!) (Vidmar 0—Mattison 1, Asztalos 0—Apscheneek 1, Kosticz ½—Petrow ½, Pirc 1,—Feigin 0).

Holandja 1½ — 2½ *Niemcy* (Weenink 0 — Bogolubow 1, Noteboom ½— Ahues ½, v. Bosch ½—Wagner ½, Addicks ½—Richter ½).

Anglja 3½—½ *Hiszpanja* (S. Khan ½—Golmayo ½, Yates 1—Vilardebo 0, Thomas 1—Soler 0, Winter 1—Marin 0).

Norwegja 2—2 *Rumunja* (Christoffersen 1—Erdelyi 0, Hansen 1—Balogh 0, Halvorsen 0—Baratz 1, Gulbrandsen 0—Gudju 1).

Włochy 1½—2½ *Szwajcarja* (Rosselli ½—Johner ½, Monticelli ½—Nägelli ½, Romi ½—Rivier ½, Hellman 0—Michel 1).

(Francja wolna).

PARTJA Nr. 529.

Turniej Narodów w Pradze 1931.

Gambit hetmański.

Białe:	Czarne:
Kashdan	**Rubinstein**
(U.S A.)	(Polska)

1. d2—d4 d7—d5
2. Sg1—f3 Sg8—f6
3. c2—c4 e7—e6
4. Sb1—c3 Sb8—d7
5. Gc1—g5 Gf8—e7
6. e2—e3 0—0
7. Hd1—c2 h7—h6
8. Gg5—f4 c7—c5
9. c4×d5 c5×d4!

Jest to nowość godna uwagi. Dotąd grywano w podobnych sytuacjach (po 9. c4×d5,) e6×d5, wtedy czarny pion d5 był izolowany i słaby. Poza tem otrzymywał biały dogodną pozycję dla skoczka na d4.

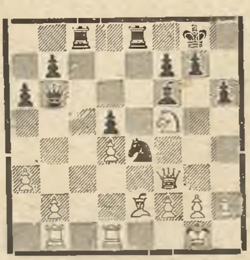
10. e3×d4 —

Biały musi w ten sposób, wyrównać grę, gdyż ani d×e6 a tembardziej 10. S×d4 nie jest wystarczające. Również 10. d6 nie daje całemu przewagi.

10. — Sf6×d5
11. Sc3×d5 e6×d5
12. a2—a3 Wf8—e8
13. Gf1—e2 Sd7—f6
14. Gf4—c7 Gc8—f5
15. Hc2×f5 Hd8×c7
16. 0—0 Hc7—b6

Z podwójną groźbą bicia na b2 i na a3.

17. Wa1—b1 Wa8—c8
18. Hf5—d3 a7—a6
19. Sf3—h4 Sf6—e4
20. Sh4—f5 Ge7—f6
21. Wf1—d1 Wc8—c4
22. Hd3—f3 Wc4—c8?

Czarny ma nieznaczną przewagę, ostatnie jednak posunięcie, wskutek braku czasu nie wykorzystuje przewagi. Ruch Wc2 powiększał przewagę. Czarny obawiał się komplikacji, jakie powstałyby po Se3, jednak nie było to uzasadnione, dalszy przebieg byłby dla niego korzystny.

Po posunięciu w partji zatraca gra swój logiczny przebieg i obfituje w bardziej przypadkowe zwroty.

23. Hf3—g4 Kg8—f8
24. Ge2—f3 g7—g6
25. Sf5—e3 —

Bicie na h6 jest niekorzystne dla białego ze względu na 25.., G×d4!

25. — Gf6×d4
26. Se3×d5 Gd4×f2†
27. Kg1—f1 Hb6—b5†
28. Gf3—e2 Hb5—c6
29. g2—g3 —

Na 29. Gf3 czarny nie jest zmuszony zadowolić się nierozegraną, ale może przez Ga7 prowadzić dalej atak.

29. — Gf2—a7
30. Hg4—f4 Kf8—g7
31. Wb1—c1 Hc6—e6
32. Ge2—g4? —

Błąd popełniony w „zeitnocie", jednakże biały i tak ma piona mniej i słabszą nieco pozycję.

32. — Wc8×c1!
33. Gg4×e6 Wc1×d1†
34. Kf1—e2 Wd1—d2†

i biały przekroczył czas do namysłu w pozycji przegranej.

Uwagi A. Rubinsteina specjalnie dla Świata Szachowego.

PARTJA Nr. 530.

Turniej Narodów w Pradze 1931.

Hiszpańska

Białe: **Becker** (Austrja)

Czarne: **Hovind** (Norwegja)

1. e2—e4 e7—e5
2. Sg1—.3 Sb8—c6
3. Gf1—b5 a7—a6
4. Gb5—a4 Sg8—f6
5. 0—0 b7—b5
6. Ga4—b3 Sf6×e4
7. Gb3—d5 —

Ażeby nie dopuścić do mniej korzystnego warjantu warjantu, który nastąpić może po 7. d4, d5 8. d×e, Ge6 9. c3.

7. — Se4—f6
8. Gd5×c6 d7×c6
9. Sf3×e5 Hd8—d6

Ten ruch jest zapewne słabszy, aniżeli 9... Gd6!, gdyż na 10. S×c6 odpowie czarny 10... G×h2† 11. K×h2, Hd6†

10. d2—d4 c6—c5

Jeżeli czarny nie decyduje się na to posunięcie wtedy przez 11. Gf4 i 11. Hf3, oraz 13. Sc3 osiąga biały doskonałą grę. Teraz zaś jest białemu trudno utrzymać przewagę otwarcia.

11. Wf1—e1 Gc8—e6

Na 11.. Ge7 nastąpi 12. Hf3, Hd5 (wymuszone) 13. H×d5, S×d5 14. d×c! itd.

12. Sb1—c3 —

Tem posunięciem ofiaruje biały nietylko piona, ale w dalszym przebiegu gry jeszcze i figurę. Inne sposoby są dla białych mało szansowne np 12. Hf3, Hd5! lub też 12. Gf4, H×d4 13. Hf3, Hd5!, lub też 12. c4, c×d. 13. Hf3, Wd8 i t. d.

12. — c5×d4
13. Hd1—f3 Wa8—d8
14. Gc1—g5! Gf8—e7

Na 14. d×c3 nastąpi 15. Wad1!
I. 15... Sd5 16. S×f7 i S×d8.
II. 15... Gd5 16. Sc4† Kd7 17. Hh3† z wygraniem hetmana.
III. 15... He7 16. Hc6†, Wd7 17. S×d7 i t. d.
IV. 15... Hc5 16. W×d8† K×d8 17. G×f6†, g×f6, (w innym wypadku decyduje 18. Ha8†) 18. H×f6† ze zdobyciem wieży h8.

15. Wa1—d1 —

Oczywiście nie wystarczyłoby 15. Sc6, z powodu obrony 15... d×c3! 16. Wad1, Gd5! z przewagą czarnego.

15. — c7—c5?

Jak bardzo zagrożona jest pozycja czarnych zobaczymy po odpowiedzi na 15... 0—0? a więc: 16. Sc6, Wde8 17. S×e7†, H lub W×e7 18. Se4! ze zwycięskim atakiem. Posunięcie w partji jest również chybione, zamiast obrony piona d4 należało raczej niedopuścić do wzmocnienia ataku. Następujące posunięcia należy wziąć pod rozwagę:

I. 15.. h6 16. G×f6! (16. Sc6? hg) G×f6, 17. Sc6, Kf8! (po ruchu wieżą wygrywa 18. Se4!) 18. S×d8. H×d8 z jakością mniej.

II. 15... Gd5 16. S×d5, H×d5, 17. H×d5, W×d5 18. G×f6, g×f6 19. Sc6, Wd7 z dogodniejszą końcówką dla białych.

III 15... b4 16. Se4, S×e4 (H×e5? 17. S×f6†) 17. G×e7! K×e7 (nie H×e7 z powodu 18. Sc6, Sg5 19. Hg3 i S×d8, oprócz tego czarny skoczek po h2—h4 jest stracony) 18. W×e4, Kf8! z ciężką, ale możliwą do obrony grą.

16. Se5—c6 0—0

Czarny sądzi, że oddaniem wieży zadowoli przeciwnika, ale nie osiąga swego celu. Teraz niema już żadnej wystarczającej obrony. Na 16... Wd7 nastąpi zdobycie hetmana przez 17. Gf4! na 16... Wc8, rozstrzyga 17. S×e7, K lub H×e7! 18. Sd5! i t. d.

17. Sc3—e4! —

Decydujące posunięcie. 17. S×d8, H×d8 prowadziło jedynie do nierozegranej.

17. — Hd6—c7

Jasnem jest, że 17... H×c6 18 S×f6† prowadzi do straty hetmana, a 17... S×e4 18. S×e7† Kh8 do utraty skoczka. Także i 17... Gd5 nie pomaga z powodu dalszej gry: 18. S×e7†. H×e7 19. G×f6!. g×f6 (lub też G×e4 20. G×e7, G×f3 21. g×f3) 20. S×f6† Kg7 21. S×d5 i wygrywa.

18. Sc6×e7† Hc7×e7
19. Se4×f6† Kg8—h8

Lub też 19... g×f6 20. G×f6, Hd6 21. We4 z rychłym matem.

20. Sf6×h7 Czarny pod. się.

Biały zatrzymuje bowiem wieżę więcej 20... f6 21. S×f8. Krótka, ale ciężka partja.

Uwagi A. Beckera specjalnie dla Świata Szachowego.

PARTJA Nr. 531.

Turniej narodów w Pradze 1931 r.
Gambit hetmański.

Białe:	Czarne:
Rubinstein	**Mikenas**
(Polska)	(Litwa)

1.	d2—d4	d7 d5
2.	Sg1—f3	Sg8—f6
3.	c2—c4	c7—c6
4.	e2—e3	e7—e6
5.	Sb1—c3	Sb8—d7

6. Sf3—e5 Sd7×e5
7. d4×e5 Sf6—d7
8. c4×d5 —

Po 8. f4 czarny, grając 8... d×c uzyskałby przewagę pionów na skrzydle hetmańskiem.

8. — Sd7×e5

Teraz czarny pion c będzie izolowany i słaby, dlatego odbicie na d5 należało wziąć pod rozwagę.

9. f2—f4 Se5—g6
10. d5×c6 Hd8×d1†
11. Sc3×d1 b7×c6
12. Gc1—d2 e6—e5
13. Wa1—c1 e5×f4
14. e3×f4 Gf8—d6
15. g2—g3 Gc8—e6
16. Gf1—c4 Ge6×c4
17. Wc1×c4 Sg6—e7
18. Sd1—e3 0—0
19. Ke1—e2 Wa8—b8
20. b2—b3 Wf8—e8
21. Ke2—f3 Gd6—c7!

Czarny broni się bardzo dobrze skutkiem czego powstaje pozycja prawie że remisowa.

22. Wh1—d1 Gc7—b6
23. Gd2—c1 Wb8—d8
24. Wd1×d8 We8×d8
25. Gc1—a3 Se7—d5
26. Ga3—c5 Gb6×c5
27. Wc4×c5 Sd5—e7
28. Wc5—a5 Wd8—d7
29. Se3—c4 f7—f6
30. Wa2—a6 Kg8—f7
31. Sc4—a5 Wd7—c7
32. Kf3—e4 Kf7—e6
33. Ke4—d4 Ke6—d6
34. b3—b4 Sd7—f5†
35. Kd4—d3 Kd5—d7
36. Sa5—b3 Sf5—d6
37. Sb3—c5† Kd7—e7
38. Kd3—d4 Sd6—b5†
39. Kd4—c4 Sb5—d6†
40. Kc4—d4 Sd6—b5†
41. Kd4—d3 Sb5—d6
42. g3—g4 —

Gra na skrzydle hetmańskiem jest bezowocna: biały dlatego chce osłabić skrzydło królewskie przeciwnika.

42. — h7—h6
43. h2—h3 Sd6—f7
44. Kd3—d4 g7—g6
45. Sc5—e4 Sf7—d8
46. Se4—g3 c6—c5†
47. b4×c5 Sd8—e6†
48. Kd4—e3 Se6×c5
49. Wa6—a3 Sc5—d7
50. f4—f5 g6—g5
51. Sg3—e4 Sd7—b6
52. Wa3—a6 Ke7—f7
53. a2—a4 —

Biały grozi 54. a5 następnie przeprowadzeniem wieży na e6, poczem nastąpi szach skoczkiem na d6. co powoduje skrępowanie gry czarnej wieży.

53. — Ke7—g7
54. a4—a5 Sb6—d7
55. Wa6—e6 Sd7—c5

Teraz czarny przegrywa partję bardzo prędko, trudno jednak było znaleźć wystarczającą obronę przeciw wtargnięciu skoczka na d6.

56. Se4×c5 Wc7×c5
57. We6—e7† Kg7—f8
58. We7×a7 Wc5—c3†
59. Ke3—e4 Wc3×h3
60. a5—a6 Wh3—a3
61. Ke4—d5 h6—h5
62. Kd5—e6 h5×g4
63. Ke6×f6 Kf8—e8
64. Kf6—g7 g4—g3
65. f5—f6 Wa3—f3
66. Wa7—f7 Czarne pod. się.

Uwagi: A. Rubinsteina specjalnie dla „Świata Szachowego".

PARTJA Nr. 532.

Turniej Narodów w Pradze 1931.
Sycylijska

Białe:	Czarne:
I. Kashdan	**Dr M. Vidmar**
(U.S.A.)	(Jugosławja)

1. e2—e4 c7—c5
2. Sg1—f3 Sb8—c6

3. d2—d4 c5×d4
4. Sf3×d4 Sg8—f6
5. Sb1—c3 e7—e6

Gorszy nieco jest warjant 5... d6 6. Ge2, e6, pomimo iż jest dość często grywany.

6. Sd4—b5 a7—a6

Jeżeli 6... Gb4, to nie 7. Sd6†, Ke7!, lecz 7. a3 i czarny musi wymienić gońca ze stratą tempa.

7. Sb5—d6† Gf8×d6
8. Hd1×d6 Hd8—e7
9. Gc1—f4 Sf6—h5
10. Hd6×e7† Ke8×e7
11. Gf4—e3 b7—b5
12. 0—0—0 d7—d6
13. Gf1—e2 Sh5—f6
14. f2—f3 —

Białe stoją zdecydowanie lepiej; plan ich jest następujący: wzmocnienie własnej pozycji, rozerwanie skrzydła hetmańskiego przez a4, wreszcie otworzenie linji dla gońców.

14. — Gc8—b7
15. Wd1—d2 Wh8—c8
16. Wd1—d1 Sf6—e8
17. Ge3—f4 Wc8—d8
18. b2—b3 Wa8—c8
19. Kc1—b2 Sc6—b8
20. a2—a4 —

Wszystko jest już przygotowane, czy czarny wymieni, czy też nie, słabe p ony stają się celem ataku.

20. — b5—b4
21. Sc3—a2 Sb8—c6
22. Gf4—g5† f7—f6
23 Gg5—e3 Se8—c7
24. Ge3—b6 Wd8—d7

Traci piona, ale właściwie każde posunięcie powoduje jakąś stratę. Pozostają tylko posunięcia pionem, ale te przyśpieszają koniec.

25. Gb6—c5 Sc7—e8
26. Sa2×b4 Sc6—e5
27. Gc5—b6 Wc8—a8
28. a4—a5 g7—g6
29. Sb4—d3 Se5—c6?

Przeoczenie po którem czarne poddają partję Należało wymienić skoczki, lecz wygrana jest już łatwa drogą awansowania pionów.

30. Sd3—c5 —

Czarny poddał się.

Uwagi: I. Kashdana specjalnie dla Świata Szachowego.

PARTJA Nr. 533.

Nieprzyjęty gambit hetmański.

Białe: Czarne:
D. Przepiórka **K. Berndtsson.**

1. d2—d4 d7—d5
2. c2—c4 e7—e6
3. Sb1—c3 Sg8—f6
4. Gc1—g5 Sb8—d7
5. e2—e3 c7—c6
6. a2—a3 —

Aby uniknąć warjantu Cambridge-Springs.

6. — Gf8—e7
7. Sg1—f3 0—0
8. Hd1—c2 Wf8—e8
9. Wa1—d1 d5×c4
10. Gf1×c4 Sf6—d5
11. Gg5×e7 Hd8×e7
12. 0—0 —

Rejfir w w swojej partji przeciwko Przepiórce grał 12. Se4 poczem nastąpiło S5—f6 13. S×f6, H×f6 14. Hc3, b6 15. Se5 i czarne musiały bić na e5, poczem wskutek opanowania linji d, a w szczególności punktu d6 białe uzyskały dużą pozycyjną przewagę.

12. — Sd5×c3
13. Hc2×c3 b7—b6

Charakterystyczne w tym warjancie posunięcie 15... e5 jest w danej pozycji niemożliwe, gdyż po kilkakrotnej zamianie na e5 nastąpi mat na d8.

14. Wd1—d2 Gc8—b7
15. Wf1—d1 c6—c5!
16. Sf3—e5 Sd7—f6

Czarne zupełnie niepotrzebnie komplikują sytuację. Należało grać: 16... cd 17. H×d4, S×e5 18. H×e5, Wed8 19. Wd6, Wac8! i pozycje są zupełnie wyrównane.

17. f2—f3! —

Groziło Se4.

17. — Sf6—d5
18. Hc3—d3 c5×d4
19. Hd3×d4 Wa8—c8
20. e3—e4 f7—f6
21. Se5—g4! —

Po napozór lepszem 21. Sd3 nastąpi W×c4 22. H×c4, Se3 z uproszczeniem.

21. — Sd5—f4
22. Sg4—e3 h7—h6

Słaby, bezcelowy ruch. Czarne stoją jednak już fatalnie.

23. Se3—f5 He7—c7
24. Sf5—d6 We8—d8
25. g2—g3! —

Najenergicznej. Brałem również pod uwagę i 25. He3 co napozór prowadzi do zysku jakości. Czarne mają jednak na to dowcipną obronę: 25.. Hc5! 26. H×c5, W×c5 27. S×b7, W×d2! w tej sytuacji białe mogą wprawdzie zyskać piona przez 28. G×e6†, S×e6 29. W×d2, ale końcówkę niełatwo byłoby wygrać. Również 25. e5 prowadzi po tych samych powikłaniach do podobnej końcówki.

25. — Sg5—h3†
26. Kg1—g2 Sh3—g5
27. h2—h4 —

Czarne muszą teraz zrezygnować z obrony piona e6, co w konsekwencji prowadzi do dalszych strat materjalnych.

27. — Sg5×f3
28 Gc4×e6† Kg8—h7
29. Kg2×f3 Hc7—e7
30. Ge6—f5† Kh7—g8

Na 30... Kh8 nastąpi 31. Sf7†, H×f7 32. H×d8, Hf8 33. G×c8.

31. Sd6×c8 i czarne pod. się.

PARTJA Nr. 534.

Turniej narodów w Pradze 1931.

Caro-Kann

Białe: Czarne:

Gulbrandsen **Dr. Skalicka**

1. e2—e4 c7—c6
2. g2—g3 —

Zupełnie pasywne, a to dlatego, że nie nastręcza czarnym żadnych trudności w wyrównaniu partji.

2. — d7—d5
3. e4×d5 c6×d5

Równie dobre jest 3... H×d5 np. 4. Sf3, Gg4 5. Gg2, He4† i t. d.

4. Gf1—g2 Sb8—c6
5. d2—d4 Sg8—f6
6. Sb1—c3 Gc8—f5
7. Gc1—f4 e7—e6
8. Sg1—e2 Gf8—d6
9. 0—0 Gd6×f4
10. Se2×f4 —

Równie przykre było też g×f4, gdyż słaby pion na f4 sprawiłby białemu wiele kłopotów. Dlatego biały chce po stracie piona uzyskać kontrgrę na przekątnej g2—b7.

10. — Hd8—b6
11. Sc3—a4 Hb6×d4
12 Hd1×d4 Sc6×d4
13. c2—c4 d5×c4
14. Sa4—c5 0—0!
15. Wf1—d1 e6—e5
16. Sf4—d5 Sf6×d5
17. Gg2×d5 Gf5—g4!
18. Gd5×b7 —

Najlepszym był powrót wieży na f1, poczem biały odbiera jednego piona z nieco lepszą grą.

18. — Wa8—b8
19. f2—f4 —

Teraz już na Wf1 czarny zagra 19... W×b7! 20. S×b7, Gf3!

grozi mat i czarny zdobywa dwie figury za wieżę.

19.	—	Gg4×d1
20.	Wa1×d1	Wf8—d8
21.	Kg1—f2	e5×f4
22.	g3×f4	Sd4—e6
23.	Wd1×d8	Se6×d8

i biały poddał się.

Uwagi Dr. Skalicki specjalnie dla Świata Szachowego.

PARTJA Nr. 535.

Turniej Narodów w Pradze 1931,

Gambit hetmański

Białe:	Czarne:
Erdelyi	**Vidmar**
(Rumunja)	(Jugosławja)

1.	d2—d4	d7—d5
2.	c2—c4	c7—c6
3.	Sg1—f3	Sg8—f6
4.	e2—e3	e7—e6
5.	Gf1—d3	Sb8—d7
6.	Sb1—c3	d5×c4
7.	Gd3×c4	b7—b5
8.	Gc4—d3	a7—a6
9.	e3—e4	b5—b4!

Teoretyczna nowość wynaleziona przez Pirca, ideą tej inowacji jest oddalić białego skoczka od obrony pól d5 i e4.

10.	Sc3—a4	—

Lepszem wydaje się 10. Se2

10.	—	c6—c5
11.	Gc1—g5	Hd8—a5!
12.	d4×c5	Gc8—b7
13.	Sf3—d2	Gb7—6c
14.	b2—b3	—

Także Gc2 nie jest lepsze ze względu na możliwość gry b4—b3

14.	—	Gc6×a4
15.	b3×a4	Sd7×c5
16.	Gd3—c2	Wa8—d8
17.	0—0	Sc5×e4
18.	Gc2×e4	Ha5×g5

Rzecz charakterystyczna, że w tej pozycji czarny nie obawia się tracić roszadę.

19.	Ge4—c6†	Ke8—e7
20.	Sd2—f3	Wd8×d1
21.	Sf3×g5	Wd1×a1
22.	Wf1×a1	h7—h6
23.	Sg5—f3	g7—g5
24.	Gc6—b7	Gf8—g7
25.	Gb7×a6	Sf6—e4
26.	Wa1—b1	Gg7—c3
27.	Ga6—d3	Se4—c5
28.	Gd3—c2	Wh8—a8

W końcu może czarny zrealizować swoją przewagę.

29.	Kg1—f1	Sc5×a4
30	Gc2—b3	Sa4—c5
31.	Gb3—c4	g5—g4
32.	Sf3—e1	Sc5—e4
33.	Gc4—d3	Se4—d2†
34.	Kf1—e2	Sd2×b1
35.	Gd3×b1	Gc3×e1
36.	Ke2×e1	b4—b3

Biały poddaje się.

Uwagi. Pirca specjalnie dla Świata Szachowego.

PARTJA Nr. 536.

Międzynarod. „turniej główny" w Pradze.

Otwarcie Zukertorta.

Białe:	Czarne:
R. Cross	**Dr St. Kohn**
(Anglja)	(Polska)

1.	Sg1—f3	d7—d5
2.	b2—b3	Sg8—f6
3.	Gc1—b2	Gc8—f5
4.	g2—g3	e7—e6
5.	Gf1—g2	Sb8—d7
6.	d2—d3	h7—h6
7.	Sb1—d2	Gf8—b4

Jakby strata tempa, jednakże wstrzymuje na razie e2—e4, późniejsze c3 lub a3 osłabi pozycję białych.

8.	0—0	0—0
9.	e2—e4	Gf5—h7

Naturalnie nie d×e, co oddałoby inicjatywę bezpowrotnie w ręce białych, wydaje się wprawdzie, że Gh7 jest zamknięty, ale uruchomienie go może zdecydować o losach partji.

10.	a2—a3	Gb4—e7
11.	Wf1—e1	c7—c6
12.	Hd1—e2	Sd7—c5!

Bardzo mocne posunięcie, próby wygnania skoczka skończyłyby się fatalnie dla białych; więc na b4 d5×e4 i czarne wygrywają piona; e5 w połączeniu z d4 osłabia pozycję białych wskutek otwarcia Gh7 i rozbicia centrum przez c6—c5

13.	Sf3—e5	a7—a5
14.	f2—f4?	—

Na pierwszy rzut oka energiczne posunięcie w związku z g3—g4, lecz wobec odpowiedzi czarnych widać, że należało ten atak stopniowo przygotowywać, przedewszystkiem przez Kg1—h1

14.	—	d5×e4
15.	d3×e4	Sc5—a4!

Murzyn zrobił swoje.

16.	b3×a4	Hd8—b6†
17.	Kg1—h1	Hb6×b2
18.	Sd2—c4	—

Gra 18. W. b1 w celu zabicia piona na b7 skończyłaby się utratą pionków c i a.

18.	—	Hb2—d4
19.	Wa1—d1	Hd4—c5
20.	Se5—d7	Sf6×d7
21.	Wd1×d7	b7—b5!
22.	a4×b5	c6×b5
23.	Sc4—e5	Ge7—f6
24.	He2—e3	—

Trudno w powyższej pozycji znaleść coś lepszego; pion a staje się groźnym i być może sprowadzenie gry do wieżowej końcówki było najprawidłowszą obroną białych.

24.	—	Hc5×e3
25.	We1×e3	Gf6×e5
26.	f4×e5	Wa8—c8
27.	c2—c3	Wc8—c5
28.	Wd7—d4	Wc5×e5
29.	a3—a4	b5×a4
30.	Wd4×a4	Wf8—c8
31.	Kh1—g1	f7—f5
32.	Kg1—f2	f5×e4
33.	Gg2×e4	Gh7×e4
34.	Wa4×e4	We5×e4
35.	We3×e4	Wc8×c3
36.	We4×e6	Wc3—c2†
37.	Kf2—g1	Kg8—f7
38.	We6—a6	Wc2—a2
39.	Kg1—f1	a5—a4
40.	Kf1—e1	a4—a3
41.	Ke1—d1	Wa2—a1†
42.	Kd1—c2	a3—a2
43.	Kc2—b3	Wa1—b1†
44.	Kb3×a2	Wb1—h1
45.	h2—h4	Wh1—1g
46.	Wa6—a3	Kf7—g6
47.	Ka2—b2	Kg6—h5
48.	Kb2—c2	Kh5—g4
49.	Wa3—a7	g7—g5
50.	h4×g5	h6×g5
51.	Kc2—d2	Kg4×g3
52.	Kd2—e2	g5—g4

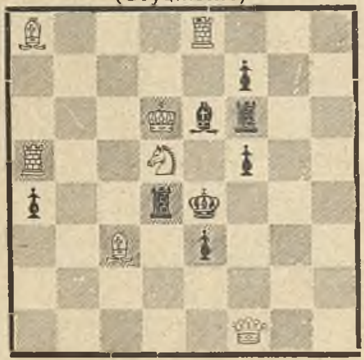
i czarne wygrywają.

Uwagi Dr. S Kohna specjalnie dla Świata Szachowego.

DZIAŁ ZADAŃ

pod redakcją M. WRÓBLA.

545. L. Tuhan Baranowski
(Warszawa)
(Oryginalne)

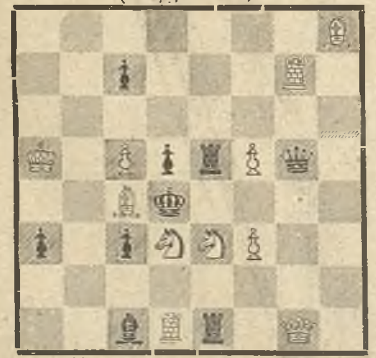
Mat w 2. posunięciach.

546. F. Fleck
Węgry
(Oryginalne)

Mat w 2. posunięciach.

547. G. Cristoffanini
Włochy
(Oryginalne)

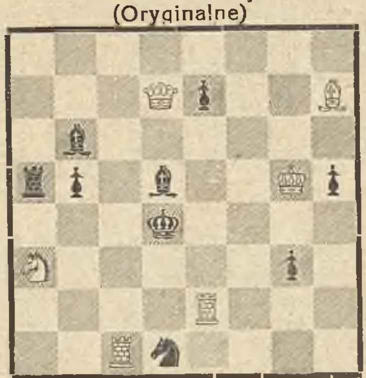
Mat w 2. posunięciach.

548. G. Anderson
Szwecja
(Oryginalne)

Mat w 2. posunięciach.

549. Dr. E. Palkoska
Czechosłowacja
(Oryginalne)

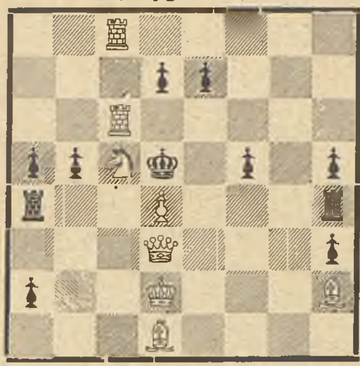
Mat w 2. posunięciach.

550. E. Salardini
Włochy
(Oryginalne)

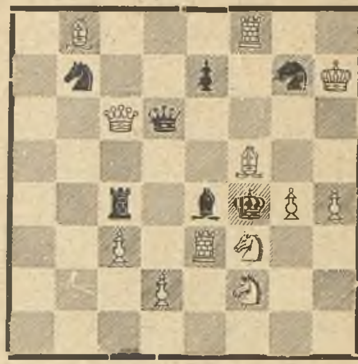
Mat w 2. posunięciach.

551. M. Pfeiffer
Poznań
(Oryginalne)

Mat w 2. posunięciach.

553. W. Grzankowski
Chełmża
(Oryginalne)

Mat w 2. posunięciach.

M. Wróbel
I-II nagr. Tęcza 1931.

Mat w 2. posunięciach.

M. Pfeiffer
I-II nagr. Tęcza 1931.

Mat w 2. posunięciach.

G. Cristoffanini
III nagr. Tęcza 1931.

Mat w 2. posunięciach.

L. Tuhan Baranowski
Sp. nagr. i 1 wz. zaszcz. Tęcza 1931.

Mat w 2. posunięciach.

J. Opdenoordt
2 wz. zaszcz. Tęcza 1931.

Mat w 2. posunięciach.

G. Cristoffanini
3 wz. zaszcz. Tęcza 1931.

Mat w 2. posunięciach.

R. Cofman
1 wz. zaszcz. Dzień Pol. 1931/I.

Mat w 3. posunięciach.

M. Wróbel
2 wz. zaszcz. Dzień Pol. 1931/I.

Mat w 2. posunięciach.

A. Goldstein
3 wz. zaszcz. Dzień Pol. 1931/I

Mat w 4 posunięciach.